

(המשך מעמוד 29)

ונסע לבקר את עמיתו בבית החולים. שם המתין לו קציני המימשל. הוא התבקש להתלוות לאנשי מישמר הגבול, כדי להצניע לפנייהם על מכונתו.

”תיכף הבנתי...”

גרה המערבית, במדינת ישראל ובעולם כולו התחוללה סערה. הח"כ חיים רוקמן אמר מעל בימת הכנסת: כן יאכרו כל אויביך. ראשיהם משה, מנחם בגין, הבטיח כי מתנהלת חקירה מאומצת. הגדרולה ביותר בתולדות המדינה.

המדרגות, בין קומה לקומה, דרך פיר — כך קוראים לזה — דרך חלל שנמצא בין שני קירות בחדר המדרגות.

חושב, עד כמה שזכור לי באופן כללי, לא למישהו ספציפי ואמרת: יש כאן מיטען. כולם יצאו, לא בבהלה הייתי אומר, בריצה, אל החדר-המדרגות, וזמכיש קבע שהמיטען לא מסוכן. לקח אותו והניח אותו על השולחן, נכנס איתו לחדר-המוכירה והניח אותו על השולחן בחדר-המוכירה.

הכרטיסים, מקום שהחבר'ה החביאו נשק. ש'קד: איזה חבר'ה? יוליאן: החבר'ה הטובים. ש'קד: קריי? וגמון: זה פרשנות? ש'קד: לא, זה דברים שהיו שם. וגמון: אני מתנגד. ש'קד: כאשר מדובר על סליק, אני רוצה לדעת על מה מדובר, איזה סליק, וגמון: אני מתנגד. כל זמן שהעד מספר את העובדות שהיו במקום ושנאמרו המלים "חבר'ה", אני חושב שזה סליק" — אז נבקשה, יעיד העד את העובדות, לבקש מהעד שיפרש מילים שאמר אחר, לא הוא אמר, מה האחר התכוון במונח סליק — נראה לי פסול.

איתו הרבר. והיו אנשים בחדר — לא הם — שטענו שזה לא כך. השמע ממיטען של יהודי הוא יותר כשר ממיטען של ערבי.

לפי עדותו של יוליאן, אם כך, התנהל ויכוח בינו ובינו הנוכחים בחדר-המועצה. הם טענו שמדובר ב"סליק" — כינוי למוחסן נשק חשאי של המחברות בתקופת המאבק נגד הבריטים, לפני הקמת מדינת ישראל. מדברי אנשי קריית-ארבע, מתברר, כי לדעתם מיטען חבלה של יהודי של ערבים.

”זאב פרידמן אמר אחרי כמה זמן: חבר'ה, זה בטח סליק. באוחו שלב היתה הסכמה של כל הנוכחים בחדר שאכן ננראה זה סליק. סליק במובן של סליק מתקופת הבריטים!”

עליו מבט והרים אותו. לא כמו שאני ציפיתי. ש'קד: אתם גערתם בו, אתה וראשיהמועצה, על הצורה שבה הוא מטפל בזה. ומה היה אחר כך, אחרי שהוא שם אותו על השולחן? ש'קד: הוא אמר — הרי אתם רואים שזה לא מסוכן, אין לו בטריות. הוא הניח את זה על שולחן-המועצה ואז התחיל דיון: מה זה, מי זה, מה זה יכול להיות. ראשיהמועצה התחיל לעיין בעתונים. ש'קד: שהיו כתובים בשפה? יוליאן: שהמיטען היה עטוף בהם.

ש'קד: אני ביקשתי דבר כזה? וגמון: כן, שאלת אותו מה זה סליק. ש'קד: אני לא רוצה להרדיק אותו, אני רוצה שהוא יגיד לי, כאשר נאמרה המלה סליק — והיתה, כמו שהוא אומר, הסכמה כללית לביטוי — אני רוצה לדעת מה היתה ההסכמה הכללית. וגמון: מה האחרים הסכימו או לא? אני מצטער. השופט: מה העד הבין? יוליאן: זה מה שאני הבנתי. ש'קד: מה רובר שם אפרופו המילה סליק? יוליאן: לא רובר יותר על המילה הזאת. זאת היתה מילה אחת. אני הבנתי ממנה את המשמעות של סליק, וכולם יודעים מה זה סליק. ש'קד: מה אתה הבנת? יוליאן: אני הבנתי שסליק זה מקום מחבוא לחומרי-נפץ. לא, בפירוש לא של איזה שהוא אירגון-חבלה נגדנו אלא אני הבנתי שסליק מקום מחבוא של — כוא נקרא לדברים בשם — של יהודים. כך אני הבנתי זהם. ש'קד: אני חוזר שתי דקות אחורה. כאשר אתה אומר שהיה דיון לגבי המיטען עצמו, כשאתה ניסית לעמוד על טיב המיטען, מי השתתף עוד בדיון הזה?

נאשם זאב פרידמן, סגן ראשי-המועצה, שלמי עדותו של יוליאן ראה מייד שהמיטען אינו מסוכן, והרים אותו.

תיאר יוליאן את מיטען-החבלה שמצא, ואת שאר הפרטים שנמצאו בתוך שקית-הניילון בבניין המועצה המקומית של קריית-ארבע. ש'קד: עכשיו תואיל בבקשה להתקרב אולי לכאן, אני מדבר עכשיו רק על ת/1. הרברים רשומים בכתב-ידך. תסביר מה בדיוק היה. יוליאן: שלושה קרשים בצורת חית, כמו תעלה מעץ. שלושת הקרשים משולבים אחד בשני. בתוך התעלה הזאת ישבו שני לבני-חבלה. היתה מתאמת בגודלה לגודל הלכנות. בצד, לידם, היו כל מיני חוטים. בצד היה איזשהו מגע חשמלי, שאני לא בדיוק הבנתי מה זה, המגע הזה. מתחת היו שני חורים, מול פתחי הנפצים של ליבני-החבלה. אם אני לוקח את זה ככה — אז זה מלמטה, כאן. כל מיני אוטו-חשמל. את זה מצאתי אחרי כן. גורת ביגורת. את זה מצאתי אחרי כן, במשרד, בתוך שקית-הניילון. ש'קד: מצאת שם נורית-ביקורת? יוליאן: מצאתי נורית-ביקורת. ש'קד: מה עוד מצאת בשקית? יוליאן: מצאתי כפפות של מנתחים, ציננית את זה בה בעדות במיטען. זה ברור לי גם היום. הנורית-ביקורת היא פשוט אמצעי בדיקה של כל המערכת. זאת אומרת, שאם מחברים במקום את הנפצים, מחברים את הגורד או זה ידליק את הגורד כ"גמה", זה לבדיקת המערכת. אחרי שציירתי במיטען את התרשים הזה, שאתם קוראים לו ת/1, כמה שעות לאחר מכן בא אליי חוקר ושאל אותי, האם היו גם מגנטים, ואז נזכרתי שהיו מגנטים, וזה פרח מיכרונני תוך כרי מתן העדות, ואז ציירתי ציור מושלם יותר. אחרי מציאת המיטען, היתה לעד, משה יוליאן, שיחה עם האחראי על הביטחון בקריית-ארבע, משה רוזנטל. יוליאן: הוא אמר לי, שמכיוון

במהלך הדיון הנ"ל, מתוך עיון בעיתונים העטפו את המיטען, שהארכייהם חפפו את הארכייהם ההתנקשות בחייהם של ראשי הערים רמאללה וסכס, לזרז הערבה הפדובר לבכנות חבלה מוצרצת צה"ל, ולאור העובדה שמיטען נמצא בחרי בבניין המועצה הגיעו הנאשמים ליד דעה כי קיימת אפשרות שהמיטען הורכב בידי יהודים וקטור אולי בכיגועים בראשי הערים הנ"ל.

כתב-האישום נגד פרידמן ונגד משה רוזנטל בחדש מרס השנה. הם זהו קטע מהסעיף השביעי עיבתב-האישום. שהוגש

נאשמים בכך שהשימוי את מיטען-החבלה משום שחששו כי הוא קשור להתנקשות בראשי-העיריות. מייד אחרי שמצא החשמלאי יוליאן את המיטען. יוליאן: האחראי על הביטחון הוא משה רוזנטל. זכור לי שזו היתה הפסיכיאטרית של המועצה. היתה המוכירה של ראשיהמועצה, אני לא זוכר מה שמה, ויתר האנשים — אני לא מכיר את שם. ש'קד: כשאתה אומר שאתה מייד הבנת שזה מיטען-חבלה — מה הביא אותך מייד למחשבה, להבנה הזאת? יוליאן: אנהנו בארץ שכל דבר מעורר חשד, אנהנו אנשים שמשרתים בצבא, יש לנו מודעות, ראיתי חוטים. ש'קד: איזה חוטים? יוליאן: כל מיני חוטים של חשמל, חיבורים של חשמל. בשלב ההוא האמת היא, שעדיין לא זיהיתי את הלכנות, שהיו גם לכנות-חבלה, אבל זה היה כהרפיץ. זו המחשבה הראשונה שעלתה בראש: ראיתי חוטים, ראיתי עטוף, שזה מיטען, הנחתי אותו ונכנסתי לחדר שהיה מלא אנשים. ש'קד: זה, אני מכין, חדר המוכירה של ראשיהמועצה? יוליאן: של ראשיהמועצה. ש'קד: זה באותה קומה? יוליאן: כן, כן, זה שני מטר. ש'קד: מארון-החשמל? יוליאן: מארון-החשמל לחדר. ש'קד: עכשיו תמשיך ותספר מה היה. נכנסת לחדר — ומה היה? יוליאן: כן, פניתי אליהם, אני יוליאן זאב פרידמן

המקומית, זאב פרידמן, שהיה סגן ראש המועצה המקומית ומשה רוזנטל, מי שהיה קצין-הביטחון. אחרי-כך שוחרר ריר, וכתב-האישום הוגש רק נגד רוזנטל ונגד פרידמן. הפירוס השני על הפרשה היה, כאמור, שבועיים אחרי הגשת כתב-האישום, באמצע נובמבר 1982. העולם הזה מביא כאן את הפירוס השלישי, מתוך פרוטוקול בית-המישפט, על ישיבה שבה העיד החשמלאי בן ה-37, משה יוליאן. הוא נחקר תחילה על-ידי התובע, ימיק ש'קד. מדי פעם התערבו במהלך העדות גם פרקליטו של חשמה, אורי וגמן ופרקליטו של רוזנטל, דוד רותם. יוליאן העיד, כי הוא עובד בחשמלאי 20 שנה בקיבוץ. הוא שירת בצה"ל בחיל-האוויר, ובמיגנטר שירותו עבר קורסים בחומרי-נפץ ובמיבנה פצצות. הוא העיד ואמר שהוא מכיר את הנאשמים. כתוצאה מעבודתו כחש"מ לא שביצע עבודות בבניין המועצה של קריית-ארבע. הוא מעולם לא היה מסוכסר עם הנאשמים. יוליאן אמר שהוא אינו זוכר בדיוק מתה הרחש האירוע שהוא מדבר עליו. הוא זוכר רק שזה היה בחודש מרס או בחודש אפריל של שנת 1982. להלן עדותו של החשמלאי: יוליאן: עברתי בחדר-המדרגות של בניין המועצה בקריית-ארבע, עסקתי בהתקנת כבלים של חשמל בחדר